

Ecz. İffet Türker

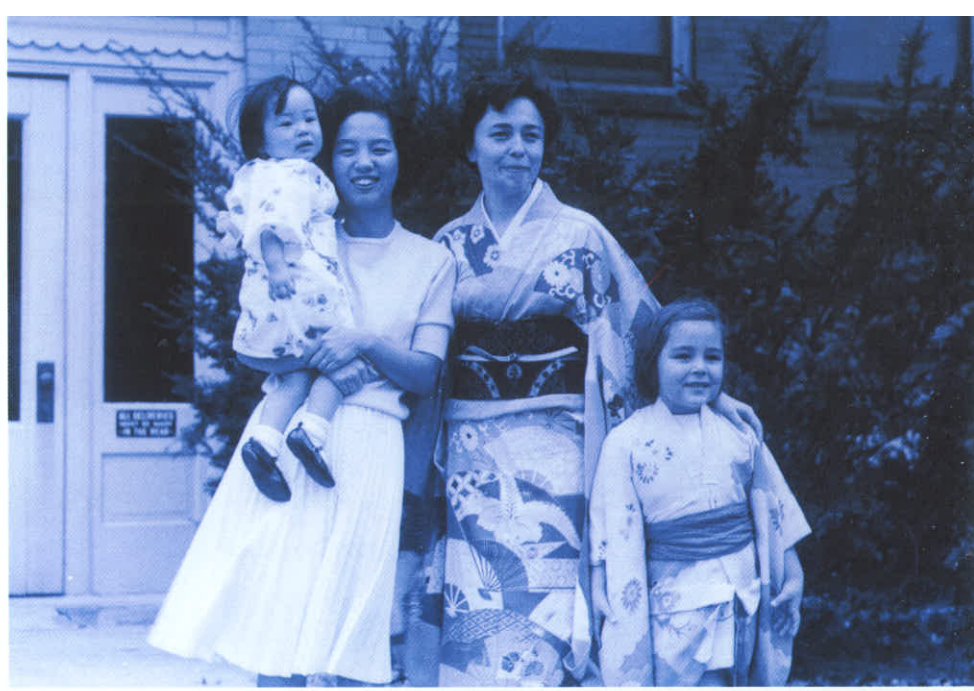
Zamanın insanı değiştiremediğine Ecz. İffet Türker güzel bir örnek Kendisini Mesa Koru

Sitesinde ki evinde ziyaret ettim. Kapıyı konuşması , hal ve tavırları ile tam bir hanımefendi , bir genç açtı. Görüşmemizin sonunda okul yıllığından arkadaş ve hocalarının da benimle aynı fikirde olduğunu öğrendim. Yani İffet Hanımı zaman değiştirememiş.

Ecz. İffet Hanım 2.Ocak 1933 yılında İstanbul' da Fatih ilçesinde doğmuş. Kendisi Fatih semtini elit ,sıcak bir ortam olarak özlemle anıyor.

Çocukluğu ve gençliğinin geçtiği bu semti çok seviyor. Annesi Asiye Hanım . Romanya'nın Hacıoğlu-Pazarcık yöresinden Bandırma'ya yerleşen bir ailenin kızı. 2004 yılında vefat etmiş. Babası Tahtakale 'de ayakkabı imalât ve satışını yapan Mehmet Eğitimci .Babası doğma büyüme İstanbul Fatih' li Mehmet Bey eğitim göremediğinden dolayı Eğitimci soyadını seçmiş , okumayı sevdiğinden eve her türlü kitap alarak çocuklarını okumaya öğrenim görmeleri için teşvik etmiş. "yeter ki siz okuyun ben gerekirse ceketimi satarım "dermiş. Böylece kendi yapamadığını çocuklarında görerek tatmin olmuş. Ayakkabı imalâtçısı olduğu için kullandıkları Toluen gibi maddelere bağlı olarak Akciğer kanserinden vefat etmiş. İffet hanımın biri erkek diğeri kız iki kardeşi var. Kızkardeşi Nimet Küçükbalbant bankacı , erkek kardeşi Fikret Eğitimci Makine Mühendisi , İTÜ. Makine Mühendisliğini bitirmiş.

Ecz. İffet Hanım İlkokula Fatih'de 40. Mektep'de başlamış. Ortaokulu Cibali Ortaokulunda bitirmiş. Lise yaşantısı ise biraz değişik. Şöyle ki : Cumhuriyet Lisesinde öğrenimine başlamış. Onbirinci sınıfa gelince okulları Enstitü yapılmak istenince önlerine iki seçenek konmuş. Biri Vefa Erkek Lisesi diğeri İstanbul Kız Lisesi . Babasına danıştığında üniversiteye gideceği için Vefa Erkek Lisesine gitmesinde bir sakınca olmadığını söylemiş. Vefa Lisesinin Fen bölümüne kaydını yaptırmış.

Ancak burada Matematik öğretmeni Turan Tan'ın sert tavırlarından dolayı , İstanbul Kız Lisesine ikinci yarıda kayıt yaptırmış. Turan öğretmenin sert ama disiplinli ve iyi eğitimi Lise bitirme ve olgunluk sınavlarında etkisini göstermiş. İffet hanım zorlanmadan sınavları vermiş. Özellikle erkek arkadaşları Turan Öğretmen'in eğitimi sayesinde kolayca Teknik Üniversiteye girmiş. Liseyi bitirme ve olgunluk sınavlarını Pekiyi-Pekiyi derece geçerek bitirmiş.Olgunluk sınavı da nereden çıktı dersiniz. Açıklayayım: Üniversiteye gitmek isteyenlerin girdiği bir sınav. Türkiye'de ki bütün liselerde aynı anda yapılmış. Bu sınavlar kompozisyon ile dört dersten oluşmuş. Olgunluk sınavını verenler , ancak üniversiteye müracaat hakkına sahip olurlarmış.

İffet Hanım, Lise yılları ve üniversite tercihi şöyle anlattı : " Kimya dersini çok severdim. Lisede hocalarıma bunu söyledim, onlarda bana ders anlattırır, arkadaşlarım için deney yaptırıyorlardı. Lise bitip, üniversite seçimine gelince kimya derslerine ilgilim ve revaçta bir meslek olduğu için Eczacılık Fakültesini seçtim. Eczacılık , Tıp , Diş Hekimliği gibi fakülteler giriş için lise bitirme ve olgunluk sınavlarından Pekiyi-Pekiyi derece alınması gerekiyordu. Ancak 1951 yılında ilk defa test usulü giriş imtihanı konmuştu . Beş fakülte tercih hakkımız vardı .Her fakülte soruları kendisi hazırlamıştı. Eczacılık Fakültesine 60 kişi

alınacaktı.İmtihana girdikten sonra babamın yanına giderek imtihanın nasıl geçtiğini anlattım. Babam - Kızım sen bininci sırada kayıt yaptırdın , eczacılığı isteyen çok fazla, zor sınavmış , sen kazanamazsın. dedi. İmtihan sonuçları Süleymaniye'de asılmıştı. Boyum kısa olduğu için zar zor tercihim olan Kimya ,Diş Hekimliği sonuçlarına baktım. En sona eczacılık sonuçları kalmıştı. Kazanamadığımı düşünürken ,uzun boylu birisi kazandığımı söyleyince ,nasıl koşarak eve geldim heyecanla bağırarak - Baba kazandım! dedim. Kısmetmiş İstanbul Eczacılık Fakültesine imtihanla giren ilk öğrencilerden oldum . Bizim zamanımızda Türkiye genelinde eğitim farkı ,dersaneler yoktu. Benimle birlikte yurdun dört bir yanından öğrenciler imtihanı kazanmıştı."

Okul hayatı ile ilgili söyledikleri ise şöyle : " 1951 yılında eczacılık eğitimime başladım. Sahaflar çarşısının yanında sonradan yıkılan eski binada Eczacılık ve Diş tabibi arkadaşlar ile beraber eğitim görüyorduk. Biz üst katta ,onlar alt katta bulunuyordu. Fen Fakültesinde ve Botanik 'de ders yaparak başladık . Hocalarımızın çoğu Almanya'dan gelmişti. Hatırladıklarım ; Fizik dersini Zuber , Botanik derslerini Heilbronn verirdi. Bunların yanı sıra Farmasötik Kimya hocamız Hayriye Amâl vardı. Eczacı arkadaşlarımla 1998 yılında evinde ziyarete gittik. Bize ilerleyen yaşına rağmen elleri

ile yaptığı pastalardan ikram etmişti. Daha güzeli, beni adım ile hatırlaması oldu.

Okul döneminde çok çalışmaktan yorgun halde kimya imtihanına girdim. Benim halimi gören Hayriye Hanım :

- İffet sen arka sıraya geç camiyi seyret, seni daha sonra sınav yapacağım dedi. Sınava girdim fakat istediğim sonuca ulaşamadım. Bunun üzerine Hayriye Hanımın merdivenlerde önünü keserek:

- Hocam , bu imtihanda geçsem bile beni sınıfta bırakın, bütünlemeye çok çalışarak size layık olmaya çalışacağım. dedim . O'da bana sadece

- Kaldığını nereden biliyorsun .dedi. Ben o dersten bütünlemeye kaldım. Çok çalıştım. Gerçekten bütünleme imtihanının yazılısında çok iyi sonuç aldım. Sözlü imtihana girdiğimde Hayriye Hanım bana :

- Sana soracak sorum yok, çıkabilirsin . dedi .

Stajımı Balıklı Rum Hastanesin 'de yaptım. Orada hastaların yanında devamlı ziyarete gelen güzel giyimli bayanlar gördüm. Kim olduklarını sorduğumda ;ihtiyacı olanlara yardım eden zengin Rum vatandaşlar olduğu söylendi. Çok takdir etmiştim.

Fakülteyi bitirdiğimde Hayriye Hanım kendi bölümünün asistanı olmamı istemişti. Eczane açmak istediğimi söyleyerek geçici asistan kadrosu ile kısa bir süre bölümde çalıştım. Bu dönemde bana bir formülün açık yazılışını tahtaya yazmamı istedi. Formülü tam yazamadım. Utançtan sıkılıp, kızardığımı gören hocam

- Sıkılma ,bunca senelik hocayım derslere , bir gün öncesinden hazırlanarak girerim. diyerek bana destek verdi. Disiplinli, katı görüntüsünün altında sevecen,mükemmel bir insan vardı .

Eczacılık Tarihi ve Deontoloji hocamız Ord. Prof. Dr. Süheyl Ünver ise tam bir İstanbul beyefendisi idi. Konuşması ,tavırları , bilgeliği ile bir başkaydı. Bir gün Tramvay ile okula giderken hocamla karşılaştım.

Kendisi oturduğu yerden kalkarak bana yer verdi. Aman hocam nasıl olur dediğimde :

- Ne olursa olsun , bayanlar ayakta iken bayların oturması yakışmaz. diyerek kalktığı yere beni oturttu. Okul yıllarımız hocalarımız sayesinde dolu dolu geçti. "

İffet Hanım 1955 yılı haziran ayında okuldan mezun olmuş. Babası eczane açmasını istemiş. Mehmet Bey, işinin sağlıksız olması nedeni ile kendisine yeni bir iş ve kızına yardımcı olmak istemiş. Ancak o yıllarda eczane açmak isteyen eczacılar, nüfus ve mesafe sınırlaması nedeni ile sıralarını ve devreden eczane beklerlermiş. Bu bekleyiş sürerken eski Dışişleri Bakanlarımızdan Rahmetli İhsan Sabri Çağlayangil' in eczacı olan babasının Nişantaşı'nda Merkez Eczanesinde beş aylığına mesul müdürlük yapmaya başlamış. Bu bölgede daha çok yaşanan 6-7 Eylül olaylarından olumsuz etkilenmiş. O yıllarda firma sayısı az olduğu için majistral ilâç satışı daha fazla olurmuş. Eczane kalfalarının çoğu gayrimüslim vatandaşlardan oluşmuş. Bu arada devredilen bir eczane olduğunu öğrenmişler eczaneyi devralmak üzere müracaat ettiğinde, mesul müdürlük yaptığını, belirlenen süre dolmadan eczaneyi devir alamayacağını ,ancak eczacı bey gelir sizi azlederse olabilir denmiş. Bu arada eczaneye talip çıkınca eczane başka bir eczacıya devir olmuş . Eczane açamayınca , devlet hizmetine karar vermiş. Bu seferde İstanbul'da bulunan hastanelerde boş kadro bulamamış. Boş kadrolara da milletvekili yakınları için boş tutulduğu söylenmiş. Bunun üzerine bakana mektupla durumunu açıklayıp, yardım istemiş. Bu sayede 1956 yılında Haseki Hastanesine ücretli eczacı olarak girmiş.

Bu dönem için , değerli büyüğümüz şunları anlattı : "Hastane de iş çok, eczacı sayısı yetersizdi. Sık nöbet tutar ,nöbet odasında kalırdık. Bize yardımcı kalfalarda vardı. Buna

rağmen işler yetişmezdi. Hastaneye yeni kadro verildiğini duyunca , mesai ve sınıf arkadaşım, Ecz. Yüksel Subaşı ile birlikte Başhekimle görüştük. Ben tedavi kliniğinde ücretli çalıştığım için bu kadrolara geçmek istediğimi belirttim . Başhekim eczacıya ihtiyaç olduğu için bu kadrolara dışarıdan eczacı alınacağını söyledi . Bunun üzerine ben Cerrahpaşa Hastanesine ,arkadaşım Yüksel ise Zeynep Kamil Hastanesine geçti. "

İffet Hanım 1957 yılında aynı hastanede Tedavi kliniğinde görevli arkadaşlarının "Sobotta Kazım"* dedikleri, Dr. Kazım Türker ile hayatını birleştirmiş. 1961 yılında doğan kızı Alev nedeni ile işinden ayrılmış. "Önce ailem sonra işim" düşüncesinde olduğundan çocuğuna vakit ayırmak istemiş. Ayrılma sırasında eczacı sayısı az olduğundan yeni biri gelsin diye doğum izinini bile almamış. Eşi Kazım Bey Tıp Fakültesini birincilikle bitirmiş. İffet Hanımın tarifi ile "Önce işim sonra ailem " denecek kadar işine bağlı bir kişi. O dönemde asistanlık fahri olarak yapılmış. Maaş alınmadan çalışılmış. İki sene sonunda asistan kadrosuna geçmiş. İhtisasını vererek Dahiliye Uzmanı olmuş. Farmakoloji'yi tercih etmiş. Kızının doğumu sırasında Doçent ünvanını almış. Ancak kadro sıkıntısı nedeni ile gelen teklif üzerine kadrosunu hocasına vermiş. Kadrosuzluk nedeni ile 1963 yılında Kazım Bey AÜ. Tıp Fakültesinde boş olan Farmakoloji bölümünde kadroya atanmış ve Türker Ailesinin yaşamı Ankara'da devam etmiş.

İffet Hanım Ankara'da ki hayatı için önce şunları anlattı : " Ankara Bahçelievler'de kredi ile bir ev satın alınca eşime destek olmak üzere , 1963 yılında AÜ.Tıp Fakültesinde eczacı olarak çalışmaya başladım. Eczanede göz kontrolü ile serum yapardık. Hastalarda titreme gibi yan etkiler görülünce, Başhekime imkân verilmesi için gittim. Kendisi ilgilenmedi. Senelik iznimde Bahçelievler 7. Caddede bulunan Dizdärer Eczanesi sahibi Ecz. Şahap

Dizdärer 'in eczanesinde bir ay mesul müdürlükte yaptım. Kızım Alev'i küçük olduğundan Ecz. Şahap Bey'in ağabeyinin sahibi olduğu Dizdärer Kşeşine verdim. 1964 yılında AÜ. Tıp Fakültesin'den ayrıldım.1964-66 yıllarında eşimin Cleveland Klinik'te araştırma çalışması için ailece ABD.'ye gittik.1967 yılında Türkiye'ye döndük ve ikinci kızım Esra doğdu. 1970-72 yılında tekrar ABD'ye gittik. Bu sefer mesleğimi uygulamak istedim. Kazım Bey'e orada kalması için teklifler de geliyordu.Yaptığım araştırma sonunda ,okumadığımız dersleri Ohio eyaletinin başkenti Columbus 'ta tamamlarsam mesleğimi orada yapabileceğimi söylediler.Eşim kalmayı kabul etmeyince gerek kalmadı. "

"Çocuklar büyüyünce 1973 yılında Hıfzıhsıhha Enstitüsünde İlâç Kontrol Bölümünde çalışmaya başladım. Çalıştığım arkadaşlarla çok güzel bir ortamı oluşturduk. Şimdi hala o ortamı arıyorum. 1990 yılında emekli oldum.

İffet-Kazım Türker çiftinin iki kızı var. 1961 doğumlu Doç.Dr.Alev Türker HÜ .Onkoloji Bölümünde öğretim üyesi, 1967 doğumlu Esra Bürümcekçi ise ODTÜ mezunu, bir bankada dış ilişkiler bölümünde çalışıyor.

İffet Hanım , çalışma hayatında duraklamalar olsada mesleğine hizmet etmekten mutlu. Evde çocukları olduğu dönemde diplomasını para karşılığında vermeyi düşünüp düşünmediğini sorduğumda ki cevabı "Diplomamı para karşılığında vermem. Mesul müdür olursam, Dizdärer Eczanesinde olduğu gibi sabahtan akşama kadar görev yaparım." dedi. Mesleğini seven Ecz. İffet Türker bizlere; meslek kurallarına uymamızı, kendimizi geliştirmemizi, hastaları önemsememiz gerektiğini söyledi, sevgilerini ilettiler.

Bizde kendisine ve eşine sağlıklı , huzurlu günler diliyoruz

Ecz. Erhan BAYDAR

* Sobotta : Anatomi Atlası